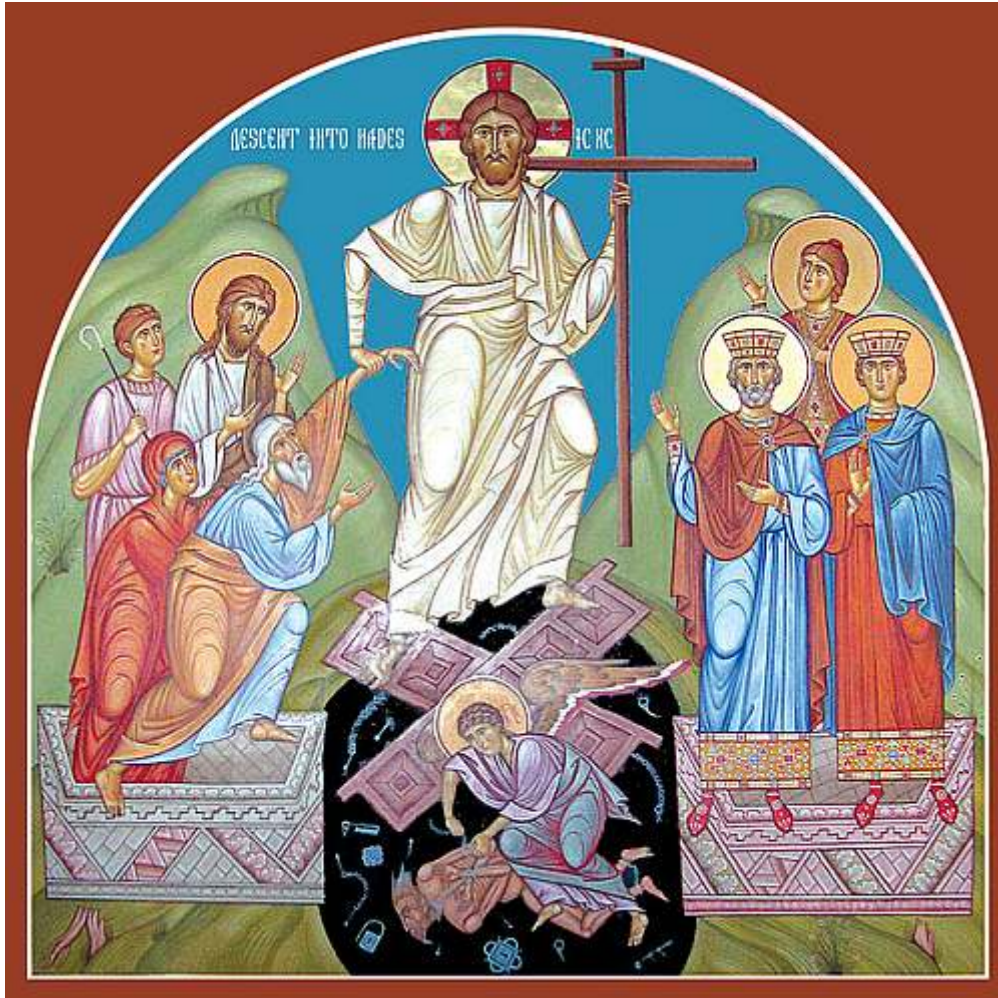
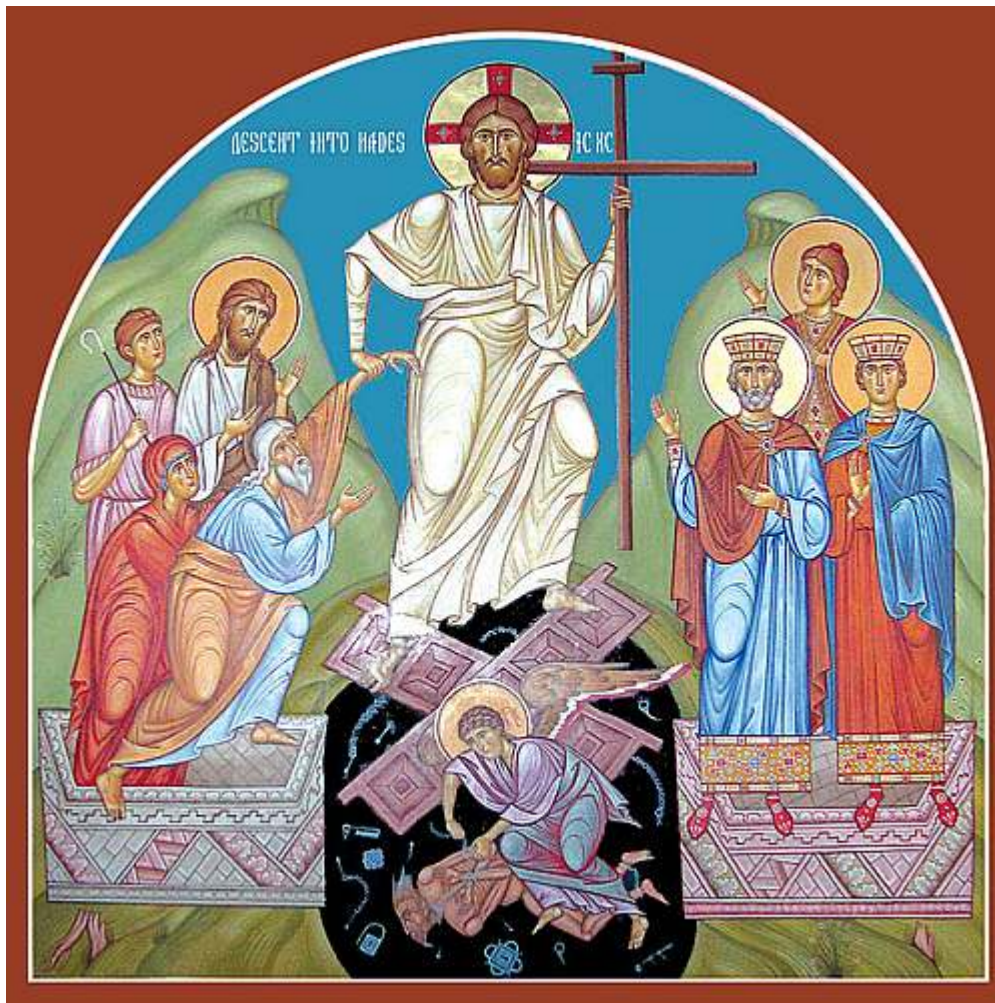

Ἐλευθερία ἀπὸ τὸν φόβο (Γιαννουλάτος Ἀναστάσιος Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἄγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

«Μὴ φοβεῖσθε» (Ματθ. 28:10)

«Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς», εἶπε ὁ ἄγγελος Κυρίου στὶς μυροφόρες, τὶς ὁποῖες εἶχε κυριεύσει «τρόμος καὶ ἔκστασις» πρὸ τοῦ κενοῦ τάφου· «οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. Οὐκ ἔστιν ὧδε. Ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν» (Ματθ. 28:6). Σὲ λίγο, ὁ ἴδιος ὁ ἀναστάς Χριστός, «λέγει αὐταῖς· μὴ φοβεῖσθε». Καὶ στὴ συνέχεια, στὸν κύκλο τῶν πτοημένων καὶ φοβισμένων μαθητῶν Του, τόνισε: «Τί τετραγαμένοι ἐστὲ καὶ διατὶ διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;» (Λουκ. 24:38). Καὶ δείχνοντάς τους τὰ σημάδια τῆς σταυρώσεως στὰ χέρια καὶ στὰ πόδια, τοὺς βεβαίωσε μὲ τὴν παρουσία Του γιὰ τὸ θαυμαστὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεώς Του.

«Μὴ φοβεῖσθε!». Τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως κηρύσσει διαχρονικὰ τὴν ἐλευθερία ἀπὸ κάθε αἰτία φόβου. Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ συνέτριψε τὴν κυριαρχία τῶν δαιμονικῶν δυνάμεων, γεφύρωσε τὸ χάσμα μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀποκατέστησε τὶς σχέσεις τους. Τὴν ὄντολογικὴ σημασία τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως ἀποκάλυψε, μὲ τρόπο μοναδικὸ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: Ὁ Ἰησοῦς ἔγινε

ἄνθρωπος καὶ ἀποδέχθηκε τὸ Πάθος «γὰρ νὰ καταργήσῃ μετὰ τὸν θάνατό του αὐτὸν ποὺ ἐξουσίαζε τὸν θάνατο, δηλαδὴ τὸν διάβολο, καὶ μετὰ αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ ἀπελευθερώσῃ ὅσους ὁ φόβος τοῦ θανάτου τοὺς εἶχε καταδικάσει νὰ εἶναι δοῦλοι σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ» (Ἐβρ. 2:14-15). Ὁ ἀναστάς Χριστὸς εἶναι πλέον ἢ ἀρχὴ τῆς νέας ἀνθρωπότητος, «ἀπ' τοὺς νεκροὺς πρωταναστημένος, ὥστε νὰ γίνῃ σὲ ὅλα ἐκεῖνος πρῶτος» («ἐστὶν ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσι αὐτὸς πρωτεύων» – Κολασ. 1:18-22). Μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἔχει ἀρχίσει μία νέα μορφή ὑπάρξεως γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ βεβαιότητα τῆς Ἀναστάσεως, ἡ πεποίθησις ὅτι δόθηκε σ' αὐτὸν «πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς» (Ματθ. 28:19) ἐλευθέρωσε τοὺς μαθητὲς ἀπὸ κάθε εἶδους φόβο καὶ ἀγωνία. Καὶ τοὺς μεταμόρφωσε σὲ τολμηροὺς καὶ γενναίους κήρυκες τῆς νέας ἐν Χριστῷ ζωῆς.

«Μὴ φοβεῖσθε!». Στὴν ἐποχὴ μας ἔχουν πληθύνει οἱ φόβοι ποὺ ἀπειλοῦν τὴ ζωὴ μας. Τὸν τελευταῖο μάλιστα καιρὸ ἔχουν ἐνταθεῖ καὶ ἀπὸ τὴ γενικότερη ταλαιπωρία ποὺ προκαλεῖ ἡ παγκόσμια οἰκονομικὴ κρίσις. Νέοι καὶ παλαιοὶ φόβοι κυκλώνουν τὴ σκέψιν μας καὶ σφίγγουν τὴν καρδιά μας. Μέσα σ' αὐτὴ λοιπὸν τὴ βαριὰ ἀτμόσφαιρα ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀναστάσεως καλεῖ κάθε πιστὸ σὲ μία πορεία ἐλευθερίας ἀπὸ τὸν φόβο:

Ἀπὸ τὸν φόβο αὐτῶν ποὺ μᾶς ἐχθρεύονται, ἀπὸ τὸν φόβο ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἀδικία καὶ ἡ σκληρότητα τῆς κοινωνίας μας. Ἀπὸ τὸν φόβο τῆς πολύμορφης ἀμαρτίας ποὺ διεισδύει στὴν ὑπαρξὴ μας καὶ τὴν ἀλλοτριώνει. Ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ πόνου, τῆς ἀνέχειας, τῆς ἀσθένειας, τῆς μοναξιᾶς, τῶν κινδύνων καὶ θλίψεων ποὺ ἀπειλοῦν τὴ ζωὴ μας. Ἀπὸ τὸν φόβο τῶν πιεστικῶν προβλημάτων τῆς καθημερινότητος. Ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ ἀγνώστου, τῆς ἀποτυχίας, τῆς ἀβεβαιότητος γιὰ τὸ μέλλον. Καὶ τὸ κορύφωμα τοῦ μηνύματος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ θανάτου, τοῦ δικοῦ μας καὶ τῶν ἀγαπημένων μας, φόβο ποὺ συνθλίβει τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ. Ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀναστάσεως δὲν ἀναγγέλλει ἀπλῶς, ἀλλὰ μᾶς προσκαλεῖ νὰ μετὰσχουμε στὴν ἐλευθερία ποὺ μᾶς χάρισε ὁ Χριστὸς.

Ἡ ἐλευθερία αὕτη, βεβαίως, στηρίζεται στὴν πίστιν. Ἡ Ἐκκλησία, ἀναφωνώντας δοξολογικὰ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη!», δὲν καταφεύγει σὲ ἐπιχειρηματολογίες γιὰ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἀλήθειαν ποὺ κηρύσσει. Ὅσοι πιστοὶ! «Εὐτυχισμένοι ὅλοι ποὺ πιστεύουν...». Ἀρκεῖ, βεβαίως, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, νὰ μένουμε στὴν πίστιν, θεμελιωμένοι καὶ σταθεροὶ • «καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου» (Κολασ. 1:23).

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ διαλύει τὸν φόβο διότι συναρμόζεται μετὰ μία ἐκπληκτικὴ δύναμις, καί, ἰδιαίτερα αὕτη τὴν ὀλόλαμπρην ἐορτὴν, καλούμεθα νὰ νιώσουμε «τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ)» (Ἐφεσ. 1:19). «Τῆς δυνάμεως Του αὕτη τὴν ἔδειξε μετὰ τὸ νὰ ἀναστήσῃ τὸν Χριστὸ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ νὰ τὸν

βάλει νὰ καθήσει στὰ δεξιὰ Του στὸν οὐρανό, πάνω ἀπὸ κάθε ἀρχὴ καὶ δύναμη καὶ κυριότητα, πάνω ἀπὸ κάθε τί ποὺ ἀνήκει ὄχι μόνο στὸν τωρινὸ ἀλλὰ καὶ στὸν μελλοντικὸ κόσμο» (στίχ. 20-21).

Αὐτὴ ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὸν φόβο, δῶρο τοῦ Ἀναστάτου, πρέπει νὰ διαμορφώνει τὴ στάση τῆς ζωῆς μας: «Ἕμεῖς ἐπ' ἐλευθερίαν ἐκλήθητε, ἀδελφοί»· μετὰ τὴ σαφῆ ὅμως προσθήκη: «μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆ σαρκὶ ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις» (Γαλ. 5:13).

Ὁ Χριστός, ἡ ἐνυπόστατη καὶ ἕνσαρκη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὴ θυσία Του στὸν Σταυρὸ καὶ τὴ νίκη τῆς Ἀναστάσεως, διατράνωσε τὴ μοναδικὴ δύναμη τῆς ἀγάπης, ποὺ ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ κάθε μορφὴ φόβου. Ὅσοι εἶναι ἐνωμένοι μαζί Του ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ ἀξιῶνται νὰ ζοῦν τὴν ἀλήθεια ποὺ ἀποκαλύπτει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλει τὸν φόβον. Ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει (περιέχει τιμωρία), ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείεται ἐν τῇ ἀγάπῃ» (Α' Ἰω. 4:18).

Ἄς χαροῦμε, λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἰδιαίτερα αὐτὲς τὶς ἡμέρες, τὴν ἐλευθερία ἀπὸ κάθε μορφὴ φόβου, βαθαίνοντας τὴν πίστη μας καὶ τὴν ἀγάπη μας στὸν νικητὴ τοῦ θανάτου καὶ Κύριο τῆς ζωῆς μας. Ἀκόμη, ἅς θυμίσουμε καὶ στοὺς φοβισμένους ἀδελφούς μας ὅτι «Χριστὸς ἀνέστη!».

Πηγή: agiazoni.gr